

Terug in *bloei*

In de Randstedelijke huizenmarkt, waar de kopers over elkaar heen tuimelen, is het ondenkbaar dat een huis gewoon jarenlang op je wacht. Toch gebeurde dat de bewoners van dit rijksmonument, een voormalige rozenkwekerswoning. Ze kregen wel een megaverbouwing op de koop toe.

PRODUCTIE **ROB JANSEN** FOTOGRAFIE **DENNIS BRANDSMA**
TEKST **ROOS STALPERS**

Een doorkijkje naar het hooggelegen terras dat pal naast het huis ligt. De bewoonster maakte de tuintafel van een oude werkbank, de stoelen zijn van Ikea.

‘Pas wanneer je tussen de kleuren uit het Van Gogh Museum woont, ontdek je hoe levendig ze zijn’

Een stilleven van Serax-vazen, met daarboven een schilderij van Willem Hopman. De witte ladekast is een ontwerp van de architect, dat zich over de hele lengte van twee kamers uitstrekt. **LINKS** In de woonkamer staat hoekbank Mavida van Keijser & Co. Karpert van Loods 5 Design, plaid, kussen en houten tafel van Hay, metalen bijzet-tafel van Montis. Vloerlamp Cord is van Design House Stockholm. De wandkleur is identiek aan een van de wanden in het Van Gogh Museum in Amsterdam, vergelijkbare kleur is Lagune van Carte Colori.

Er waren eens twee broers die samen rozen kweekten. Omdat ze in pais en vree samenwerkten, besloten ze ook samen een huis te bouwen. Veilig achter de hoge dijk, uitkijkend over de rozentuin. Aldus geschiedde. Ze betrokken ieder met hun gezin een helft van het langgerekte pand en het souterrain werd gemeenschappelijk terrein. Hoe dit sprookje eindigde? Eigenlijk is het verhaal nog niet uit, want het huis overleefde de broers en bleef in de familie. Zo kon het gebeuren dat in tachtig jaar de hele wereld veranderde, behalve het vriendelijke familiehuis dat min of meer in de jaren dertig bleef steken.

OP EEN HELLING

Toen een van de twee woningen op de markt kwam, besloot Froukje het te gaan bekijken. 'Puur uit nieuwsgierigheid naar het mysterieuze huis waar mijn vriend Erwin en ik al zo vaak naar hadden staan turen.' De dubbele kwekerswoning is dan ook een opvallende verschijning, boven op een helling, met een immense glooiende lap grond eromheen waarop klassieke hagen en weelderige hortensia's groeien. Aanvankelijk kabbelde het leven gewoon voort. Pas toen het stel naar een gezamenlijk huis voor hun zevenkoppige gezin begon te verlangen, kwam het rijksmonument terug in beeld. Het geluk wilde dat het nog altijd te koop stond. Nu kwam al die voorkennis goed van pas: Froukje en Erwin waren behoorlijk realistisch over de staat van het huis en hielden van meet af aan rekening met een rigoureuze verbouwing.

SCANDINAVISCH CHARME

Het huis werd in 1929 ontworpen door Johannes Fake Berghoef. De in Aalsmeer geboren architect studeerde bouwkunde in Delft en besloot in 1925 alvast praktijkervaring op te gaan doen in zijn geboortedorp. In de daaropvolgende jaren bouwde hij er verschillende woonhuizen, deed de uitbreiding van de bloemenveiling en ontwierp het gemeentehuis en drukte daarmee een flinke stempel op het bloemendorp. Dankzij zijn neiging om binnen de traditionele vormtaal te blijven, staat Berghoef inmiddels te boek als traditionalist. Het hoge Astrid Lindgren-gehalte van het zwarte huis met het rode pannendak is geen toeval, de architect verklaarde meerdere malen dat hij zich liet inspireren door een handvol Scandinavische en Duitse architecten.

Waar de gevel onaangeroerd bleef, voltrok zich inpanning een ware metamorfose. Dat ging veel verder dan een paar cosmetische ingrepen. Zo diende het huis aangesloten te worden op het riool; vroeg de zolder – waar de wind dwars doorheen blies – om isolatie en

droomden de nieuwe bewoners van vloerverwarming en een woonkeuken die een einde zou maken aan de hokkerige indeling. De rijksmonumentale status betekende dat ze voor elke beslissing toestemming bij de gemeente moesten vragen. Het was dan ook een grote opluchting dat een tweede local hero in beeld kwam, namelijk Enzo Architectuur & Interieur uit het nabij gelegen Burgerveen. Froukje: 'Het huis was donker en opgedeeld in kleine

vertrekken. Terwijl wij juist verlangden naar een lichte, open kook-eet-leefruimte, waar het leven zich rondom de eettafel zou afspelen. en huis waar onze opgroeiende tieners met hun vrienden kunnen rondhangen, waar Erwin zich met zijn muziek kan terugtrekken en waar je in de vensterbank kunt zitten dagdromen.'

PROFESSENELE AANPAK

Werden alle wensen vervuld? 'Ja, stuk voor stuk. Er valt zoveel te zeggen voor een professionele aanpak. Waar ik bijvoorbeeld dacht: we plaatsen een muurtje op de zolder en dan heb je twee kamers, kwam de architect met ingenieuze schuine wanden. Daardoor bleek de nok ruim genoeg voor een badkamer, twee slaapkamers en een hal met inbouwkasten.' Ook op de begane grond ging de indeling volledig op de schop, werden wanden neergehaald en creëerden ze eindeloos veel kastruimte. Eén meubel loopt zelfs over de volle lengte van de eet- en zitkamer door. Daar begint het witte meubel als lage ladekast annex wandmeubel voor audio en tv, om vervolgens onder de ramen van de eetkamer te transformeren tot een zitbank en tenslotte te eindigen als bureau.

KLEURINZICHT

Wie door het huis dwaalt, staat telkens weer oog in oog met het werk van Vincent van Gogh. Zelfs als je de herkomst van de werken kent, volgt er toch nog even een moment van verwarring. De reproducties uit gelimiteerde collectie zijn zo levensecht dat ze sprekend op de meesterwerken uit het Van Gogh Museum lijken. 'We hebben een klein stukje van het museum in huis gehaald. De landschappen hangen namelijk tegen muren die exact dezelfde kleur hebben als de achtergrondwanden in het museum. Pas wanneer je tussen die kleuren woont, ontdek je hoe levendig ze zijn. Bij het verstrijken van de dag lijken ze continu te veranderen. Ik wilde witte muren, maar nadat de architect licht en ruimte naar binnen had gebracht, bleek het wit veel minder noodzakelijk en werden de subtiele accentkleuren de perfecte finishing touch.'

enzoarchitecten.nl

Froukje in het deel van de lange wandkast dat als raambank dient. **LINKS** De transparante schuifdeuren zorgen dat het licht onbelemmerd rondspeelt. De eettafel is een ontwerp van de Enzo Architecten. Vergelijkbare wandkleur: Memorie van Histor.

In plaats van de muren volledig te verwijderen voor de open keuken, werden er happen uit genomen. Een compromis: in een rijksmonument moet de originele indeling traceerbaar blijven. Het ontwerp van het kookeiland van beton-ciré en plafondhoge kastenwand werd uitgevoerd door Kembra. **RECHTS** De gashaard van Bellfires zit verwerkt in de keukenmuur. Naast designklassiekers van Charles en Ray Eames staan er ook een paar houten Ikea-stoelen aan tafel. Erboven twee Crash-hanglampen van Diesel by Foscarini.

Doorkijk vanuit de keuken naar de hal en voordeur. Het beton-ciré op de vloer loopt door in de keuken. Stoel Trevi van Kwantum. **RECHTS** De kussens van Loods 5 passen precies bij De Kus van Gustav Klimt. Boven de tafels van Loods 5 Design hangen lampen Docus Suspension 3.0 van Wever & Ducre.

'Puur uit nieuwsgierigheid wilden we eens rondkijken in dit mysterieuze huis'

Op zolder zit de slaapkamer van een puber-
dochter. In de hoge nok wordt de show
gestolen door de originele balken. De knusse
slaapnis was voor de verbouwing een berging.
Kruk van Xenos, plantenhangers van Ikea,
ladder van Leen Bakker. **RECHTS** De bad-
kamer op de eerste verdieping heeft een
maatwerkmeubel, ingeklemd tussen twee
wanden waarachter een wc en een douche
schuilgaan. Kranen van Vola.

INTERIEUR / AALSMEER

Op de zolderverdieping bleek een badkamer met ligbad te passen. Hier is, net als in de keuken, gewerkt met beton-ciré.

Aan de boom op de achtergrond is te zien hoe hoog het terras ligt. Een prachtige plek om over de tuin uit te kijken. En uitnodigend bovendien, zo bleek toen een stel buitenlandse toeristen aan de tuintafel plaatsnam om een kop koffie te bestellen. Buitenmeubels van Gamma, kruk van Action, lamp van Ikea.